

ریوی یەکەم : وەك نشتەری بولایی یە!
شیر : نینجا تە ماشای نەم میرشم بکە.

(شیرەکە هیرشیکی درېندا نەگاتە سەر مانگاپیک، پاشتى دەشكىنی و ملى دەگرى تا دەيىخنىكىنى، نینجا پارچە پارچە دەکاوارانىك فېرى دەداتە بەرددەمى مام ریوی) .

شیر : مام ریوی خوت تېرکە، تا لەگەل من بىت بىرسىھەتى نابىنى :

(مام ریوی بە پەلە گوشتكە دەخوا تا ھەناسە تەنگ دەبىن لە باش ماوهبىك مام ریوی تەندروستى باش دەبىن و كەمنىقەلە و بەمېزدەبىن، روژىكىيان له زېردارىك ھال دەكەوى، تىشكى خۇز لەنیوان لق و بۇي دارەكان دەھاتە خوار، لەو كاتەي بېرە شىز خەويلىكە وتبۇ .. مام ریوی «شاي بە سەھانى خۇزى نەدەزانى» بۇيە بېرى لە خۇزى دەكىدەوەو لەگەل خۇزى قسەي دەكىدۇ دەبۈوت :

- دەست و قاجە كام زۇر بەتىن، لاشەكەم وەك لاشەي بېرە شىزىرى لى ھاتۇۋە! ئەي بۇ خۇم پاۋ بۇ خۇم نەكەم و خزمەتكارىكىش راپىگەم .. ج جىياوازبىك ھەبى لەنیوان من و بېرەشىزە، بۇيە مام ریوی نۇوستى بېرە شىزەي بەھەلزانى و دەرپۇرا، تا كەيشتە قۇزىبىنېكى دارستانەكە، لەوئى جاۋى بە ریویكى نەخۇش و لاواز كەوت و لىنى نزىك بۇۋە)!

ریوی یەکەم : بەلۇوت بەر زېرەو، ئەو كاتەت باش .. ئەوھە جىيت لى قەدوماوه و نەخۇش و لارۇ زەرنىڭ زەردەيت، بۇم باس بکە تا يارمەتىت بىدەم و رىزگارىت بىن لەم نابۇوتىتە!

ریوی دووھم : بىرای شىرىنەن بۇ نازانى لە بەرجى واملى ئاتوھ، ئەي راوجىيەكانت لە ياد چووھ؟ ئەي نازانى لە ترسى نەوان تواناي دەرچۈنغان نىيە، ئەي نازانى پىستەمان بەنرخە،

چاۋەكەم بىرای پاشتم .. تۇۋەم خوايە يارمەتىيەك بىدە!

ریوی یەکەم : بەقىنه وە، ئەو بۇ وەك خوت تە ماشام دەكەپت من شىزىم، من پادشاھ ئەم دارستانم!

ریوی دووھم : بە سەرسۈپرمان وە .. چۈن رە كەزى خوت لە - بېرچۈرۇ! چۈن زمانت مەلنە كىرى بىلنى من شىزىم!

ریوی یەکەم : كېلە، تە ماشاي دەست و قاجەم بکە چەند بە مېزىن، بە دەست و قاجى شىز دەچى، لاشەم بە لاشە ئەو دەچى!

ریوی دووھم : بە قاقايى بىن كەننە وە هەرچەند زلۇ بەتىن بىت

نەھەن

(كلت، بە هارىكى كوردىستان شوين، دارستان و مېركىنلىكى كوردىستان ئەكتەرەكان، كىان لە بەر و پەرەوون)
- پەرە دەكىيەتەوە -

شیر : بەنە راندن بانگى مام ریوی دەكا!

ریوی یەکەم : بە يانى باش گەورەم .

شیر : ها .. مام ریوی بۇ والاوازى؟ . واتلىنەت كەورەي فيلبازان خواردىنت دەست ئەكەوى؟!

ریوی یەکەم : كەورەم .. پادشاھ دارستان، لاوازىم هوى نەخۇشىم نىيە، بەلكوم ترسى ئەو راوجىيانە يە . ئەي نازانى نەرخى پىستەمان بەر زېبۇتەوە، بۇيە ئەو راوجىيانە ج قۇزىبىنېك نامىنلىن لە دوامان ئەكەپىن بۇ كوشىتمان تاكى كەورمان بکەن و پىستەكەمان بىغۇشىن و بە ھارەكەي دەولەمەند بن جا لە بەر -

نەمە ناوىرىن لە شوينى خۇمان دەرچىن .

شیر : ئەكە روا دەتىرسىت بۇ نابىت بە رې نىشاندەرم؟ يارمەتىت لە ياد ناكەم، بەم جۇرە لە ترسان و لە بىرسان رىزگارىت دەبىن .

ریوی یەکەم : بە دلىكى خۇش .. سەرجاوم كەورەم

خزمەتكارم، هەر لە ئىستاۋە لە خزمەتم!

(ریوی بەرۇم و مېركەي نزىك دارستانەكە دەبوا بۇ ئەوھى نېھىيرىك بەزۇزىتەوە، جاۋى بە گاپانىك دەكەوى .. لەناكاو دەگەپىتەوە لاي شىزە بېرە) .

ریوی یەکەم : كەورەم كارانىك والو مېركەي نزىك دارستان دەلە و بېن .

شیر : مەلەمىسى! بېرۋانە جاۋە كام سۈرۈپۈن؟!

ریوی یەکەم : بەلى قوربان ئاگىريان لى دەبارى!

شیر : ئەي مووى لەشىم چۈنە؟

ریوی یەکەم : دەلىي سۈرۈنە!

شیر : ئەي نىنۇكە كانم؟

نه بوروه ناشبی بلی شیرم .

ریوی یه کم : نیستا به جاوی خوت ده بینی چون شیریکم !
(کوترو بیچووه کان به یه کدنگ ووتیان : ریوی، ریوی، ریوی)
کوثر : بیچووه کان، کورپه نازد ابره کامن پروانن نه و پریوی به
کیله چون ده ل من شیرم، که چی هر ریوی به، به لام « وا من
مردم نیو زیندو، نه و ریوی به بهم لووت به رزی خوی له نیو
ده چن .

(ریوی دووم بورو به خزمه تکاری ریوی یه کم و هک چون نه و
خزمه تکاری پیره شیر بورو) .

مریشک : ق .. ق .. ق .. ق .. ق ..
ریوی دووم : که ورم گویت لی یه، خوا نلردی .. به خوا
برسیه تی کاری لی کردیوم .

ریوی یه کم : —

ریوی دووم : نه و بروه لام ناده بیته و، له گوشتی مریشک
زه ریفت همیه .

ریوی یه کم : به پوکریه و، شه رمناکه ای بهم جوهر قسم
له گل ده که ای ! هیچ بیستوته شیر پاوی مریشک بکات ؟ بون
شورویی به ! پاوی نه و بسته زمانانه بکم . خواردنی من
کوشتنی حوشترو مانگاوه پو بن و پره شه و لاخ !! (له پویشتن
په رده و ام بیون، هتاله پویشتن فیزی له سه خزمه تکاره که ای
لندیدا) .

ریوی یه کم : واله سه نام نورکه داده نیشم، تویش بجهو
به دوای شوینی نیچیریک بکه پری .

ریوی دووم : به گالتوه، به لی گورم، به لی پادشاهی
دارستان ! (ریوی دووم ده بوا بونیچیر دوزینه و، جاوی به
کامیشیک ده که وی له دل خویدا ده لی : « نه و گامیشنه نه بین
که سی تر ناتوانی چاره هی نه و لووت به رزه بکا .. له ناکاو
ده گه پیته و)

ریوی دووم : گه ورم کامیشیک واله و گومه شاهی نزیک
دارستانه که ای .

ریوی یه کم : راست ده که ای ؟ ریوی دووم : به لی راسته ..
به خوا گشتنه که ای خواردنی یه که هفته زیارتنه .

ریوی یه کم : کوا ؟ زووکه تا هله هاتوه، تا پارچه پارچه ای
بکم !

ریوی دووم : له وی یه، بابزانم چون هیرشی بوده بهی .

ریوی یه کم : وادیاره تا نیستا گالتوه به هیزی من دی !
ریوی دووم : بابزانم، نه گه ربه سه ری دا زال بیویت تا من
هم خزمه تکاریت ده کم .

ریوی یه کم : بروانه چاوه کامن سوره بیون ؟
ریوی دووم : نه خیر، هیچی تیا به دی ناکم !
ریوی یه کم : کیله، بلن ناگریان لی ده باری !
ریوی دووم : وانیه به لام با وانی .

ریوی یه کم : ته ماشای موی له شم بکه، ده ل من سوژنه،
وانیه ؟

ریوی دووم : نه خیر، هیچ کوپانیکی تیا به دی ناکم !
ریوی یه کم : بلن وايه، نه وله بهم دهسته پولیانه پشت
دهشکیتم !

ریوی دووم : چونی ده لی وایه گه ورم !
(ریوی لووت به رزه هیرشی کرده گامیشنه که .. گامیشنه که ش خوی
سوره اندوه ریوی لووت به رزه له ژیر قاچی خوی نا،
به قوربانی مردنی کرد) .

ریوی دووم : نیستا چونی همی گنله
ریوی یه کم : به مه لولیه و، تنو نه و خواهی پارمه تیم بدنه،
پشتمن شکاوه، ده مر .. نه هاوار ...

ریوی دووم : نا نه مه سزای توبه، سزای هر که سیکه که
په گه زی خوی له باده همچن، وا ده گه پیمه وه دارستان نه م
درو داوه هی توبان بوده کیرم وه، تاکو بیت ده ز، وا ده یرم
بن نه و هی پارمه تیت بدنه چونکه به نامنگاری برای پشتی خوت
نه کرد .

(ریوی یه که له وی به جن ده مینی نا ده مری) پیشینان ووتیانه : « نه گه رکه به جهیته نابن به هیسته،
په رده داده خری
دوو تیپینی

۱) ماموستا ، محمد توفیق ووردی ، نه م چیروکه ای به
عه ربی

(لن یصبع الثعلب اسدآ) له کتبیه که ای خوی ، النماذج
من التراث الشعبي الكردي ، بلاوكروته وه .

۲) نه م چیروکه شانوگه ریه فولکلوریه نیجاوه هی چاوه کردنی
در او له به ریوه به رایه تی چاوه بیزی چاوه منی له به غداله
ثیر ژماره ای (۱۸۱) به رواری ۱۷ / ۱۱ / ۱۹۸۲ .